

divid, og at et andet Sogn, hvis nærmeste Egn ligger dobbelt saa langt derfra, skal betale halvt saameget pr. Individ. Det er en meget uretsfærdig Ligning, men den er dog ikke i den Grad uretsfærdig som den her foreslaaede. Der gaaer, om jeg saa maa sige, ingen rød Snor gennem dette Lovforslag undtagen den, at Egnene tilfældigviis ligge i det samme Amt. — Angaaende Maaden, hvorpaa dette Pengebeløb skal lignedes, maa jeg ogsaa tillade mig at erklære, at det ikke forekommer mig helbigt at kaste hele denne Byrde over paa Hartkornet. Landvæsenet har ganske vist Nytte af Jernbanerne; men man kan dog ikke sige, at det alene er Jordens Ciere eller Brugere, som drage Nytte af dem; det gjøre ogsaa de Handlende, Haandværkerne og enhver Næringsdrivende, for ikke at sige alle Indvaanerne. At lægge Byrden paa Hartkornet er ganske vist at slippe let derfra, men det er ogsaa den eneste Grund, jeg kan see, at der er for at blive ved denne Tante. — Med Hensyn til Byerne vil jeg indrømme, at den ærede Minister nærmere har truffet det Rette, men jeg maa dog tillade mig ogsaa i den Henseende at gjøre en lille Indvending, idet jeg spørger, om det er rigtigt, at der lignedes ligemeget pr. Individ i de enkelte her nævnte Byer? Det forekommer mig dog at være aldeles slaaende, at Skatteevnen i en By ikke alene staaer i Forhold til dens Indvaanerantal, men at den stiger i et stærkere Forhold end Indvaanerantallet, og har en By 10,000 Indvaanere, kan man være ganske rolig for, at den gennemgaaende har mere end en 10 Gange saa stor Skatteevne som en By paa 1,000 Indvaanere. Jeg troer ikke, at denne Mark er en rigtig Størrelse; men det er naturligtviis nemmere at sætte den samme Norm for alle Byer uden Hensyn til den større Fordeel, som enkelte Byer kunne have fremfor andre. — Jeg holder mig overbevist om, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil stille uopvindelige Vanskeligheder i veien for Indførelsen af saadanne Endringer i Lovforslaget, at de Egne i Landet, om hvilke man med Bestemthed kan paapege, at de have aldeles ingen eller kun liden Nytte af Jernbanerne, bringes udenfor Lovens Omraade.

Winther: Det kan ikke Andet end være mig kjært, at denne Lov er kommen frem saa tidlig efter de Fordringer, der ere stillede til Ministeriet desangaaende. Det er mig kjært, at der nu gives dem, som have faaet Udsigt til de store Goder ved et udvidet Jernbaneanet, en Leilighed til at vise, at de ogsaa ere beredte til at opfylde de Fordringer, som fra Begyndelsen af, da Jernbaneanlægene begyndtes, ere stillede til dem; men naar jeg seer paa Loven, som den foreligger, har jeg dog adskillige Indvendinger at gjøre imod den, af hvilke imidlertid nogle allerede ere blevne omtalte af de ærede foregaaende Talere. Jeg finder saaledes, at den Grundsætning, som er udtalt i Loven af 10de Marts 1861, ikke er strengt nok gennemført i Lovforslaget. Jeg vil erklære, at det er meget vanskeligt at finde det rette Forhold i saa Henseende, men der er dog allerede af to foregaaende ærede Talere paaviist enkelte Egne af Landet, som efter denne Grundsætning vistnok bør aldeles fritages for at bidrage til Erstatningen af denne Halvdeel af Expropriationsomkostningerne. Der blev nævnt den sydlige Deel af Svendborg Amt, men jeg vil dog ikke gaae saavidt som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), der meente, at endog noget af den Deel af Svendborg Amt, som ligger paa selve Hovedøen Thyen, skulde kunne blive fri; jeg forstod nemlig hans Udtryk: „Den sydligste Deel af Svendborg Amt“ saaledes, at det ogsaa kunde omfatte en Deel af selve Den Thyen. Taasinge, Vrå og de andre mindre Der omkring Thyen bør derimod efter min Formening aldeles fritages ifølge den Regel, som er den raadende i denne Sag; men naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) i sin Tid foreslaaer en Bane paa Langeland, maa denne D naturligtviis ogsaa alene bære disse Omkostninger for sit Vedkommende, naar den nu bliver fritagen, hvilket man jo imidlertid altid kan have i Erindring. Ligeledes forekommer det mig, at Ræsbø og de øvrige Der omkring Thyland, — jeg tager ikke dem med, der ligge i Rimmjorden, thi de ere vistnok i høi Grad interesserede i disse Jernbaneanlæg, men kun dem, der